

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ และเปรียบเทียบสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ของ โรงเรียนระดับจังหวัด กับระดับอำเภอ ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านบริหารและการดำเนินการ ด้านสนาม อุปกรณ์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดการพลศึกษาพิเศษ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และด้านการจัดการกิจกรรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในภาคใต้ ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย จำนวน 56 โรงเรียน เป็นโรงเรียนระดับจังหวัด 27 โรงเรียน และโรงเรียน ระดับอำเภอ 29 โรงเรียน

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เกณฑ์การประเมินสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประเมินโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง 56 โรงเรียน

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. กลุ่มโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากร เป็นโรงเรียนสหศึกษาทุกโรงเรียน แบ่งออกเป็นโรงเรียนระดับจังหวัดร้อยละ 48.21 และโรงเรียนระดับอำเภอ ร้อยละ 51.79 จำนวนครูพลศึกษาของแต่ละโรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนระหว่าง 6-10 คน

จำนวนนักเรียนของแต่ละโรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนตั้งแต่ 1001 - 2500 คน

2. สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ด้านบริหารและการดำเนินการ ด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการส่งเสริมพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และด้านการจัดการกิจกรรมพลศึกษาเพื่อันทนาการ มีค่าเฉลี่ยดังนี้คือ 32.88, 49.95, 28.39, 29.66, 36.14 และ 10.96 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.73, 70.35, 78.86, 82.39, 88.15 และ 73.07 ตามลำดับ เมื่อรวมทุกด้านของทุกโรงเรียนแล้วมีค่าเฉลี่ย 187.98 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.36

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านบริหารและการดำเนินการ อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง และพอใช้ มีจำนวน 9, 37 และ 10 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.07, 66.07 และ 17.86 ตามลำดับ

4. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับดี ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก มีจำนวน 3, 27, 24 และ 2 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.36, 48.21, 42.86 และ 3.57 ตามลำดับ

5. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดการส่งเสริมพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก มีจำนวน 4, 24, 16, 11 และ 1 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.14, 42.86, 28.57, 19.64 และ 1.79 ตามลำดับ

6. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับ ดีมาก ดี ปานกลาง และต่ำมาก เป็นจำนวน 8, 33, 14 และ 1 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.28, 59.93, 25.00 และ 1.79 ตามลำดับ

7. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ด้านการคัดกรองแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับ ต่ำมาก ต่ำปานกลาง และต่ำมาก มีจำนวน 33, 19, 3 และ 1 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 58.93, 33.93, 5.36 และ 1.78 ตามลำดับ

8. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ด้านการคัดกรองรวมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ อยู่ในระดับ ต่ำมาก ต่ำปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก มีจำนวน 7, 27, 6, 11 และ 5 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.50, 48.21, 10.72, 19.64 และ 8.93 ตามลำดับ

9. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ที่มีสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษารวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ต่ำ ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก มีจำนวน 20, 30, 5 และ 1 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.71, 53.57, 8.93 และ 1.79 ตามลำดับ

10. สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ระหว่างโรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ในแต่ละตำบลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ด้านการบริหารและการดำเนินการ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 32.88 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.73 ถ้าเปรียบตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้ สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในค้ำนี้ อยู่ในระดับ "ปานกลาง" เท่านั้น ซึ่งนับว่าการจัดโปรแกรมในด้านนี้ยังไม่เป็นที่พอใจเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยมไม่ได้คำนึงถึงความสำคัญ หลักการ และปรัชญาของการพลศึกษา จึงทำให้การคัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาไม่เป็นไปตามหลักการคัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนเท่าที่ควร วรศักดิ์ ธีระชัชวาล (2523: 40) กล่าวว่า "ครูพลศึกษาเปรียบเสมือนนักการศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งจะต้องเข้าใจในหลักการและปรัชญาการศึกษาที่ถูกต้อง และมีความรู้ความเข้าใจ

ในความมุ่งหมาย ขอบข่าย หลักการ วิธีการ เทคนิค และทักษะต่าง ๆ ในวิชาพลศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดีและถูกต้องอย่างแท้จริง" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามักเป็นผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่เหมือนกับผู้บริหารหรือนักการศึกษา ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว จึงจะสามารถจัดและดำเนินการเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนให้นักเรียนได้รับประโยชน์โดยทั่วถึงกัน และบรรลุผลตามความมุ่งหมายของการพลศึกษาที่วางไว้

2. สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกก็เช่นเดียวกัน พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 49.95 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.35 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้ นั้น สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในด้านนี้อยู่ในระดับ "ปานกลาง" เท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกันกับด้านบริหารและการดำเนินการ คือ ทั้งครูพลศึกษาและผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการพลศึกษา จึงไม่ได้จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หรืออีกประการหนึ่งอาจจะเพราะเศรษฐกิจของโรงเรียนยังไม่ดีพอ จึงไม่สามารถจัดสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอก็ได้ ซึ่งปัญหาด้านนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ คิลป์พาร์ค ส์รุติ (2523: 111) พบว่าโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครต่างประสบปัญหาทางด้านสนาม อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และงบประมาณ ฝ่ายบริหารเองก็จัดสรรงบประมาณทางด้านนี้น้อย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาให้ได้ผลดีและถูกต้องตามหลักการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนนั้น พื้นที่สนามกลางแจ้งที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมดจะต้องมีพื้นที่ 15 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน เป็นอย่างน้อย และพื้นที่สนามในร่มที่สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีพื้นที่ 3 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน เป็นอย่างน้อย ส่วนการจัดอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละครั้ง ถ้าเป็นอุปกรณ์ประเภทลูกบอล ตะกร้อ หรือลูกขนไก่ ฯลฯ ควรจะมีจำนวน 1 ลูก ต่อนักเรียน 2 คน ซึ่งจะดี แต่ถ้าเป็นไม้เทนนิส ไม้เทเบิลเทนนิส หรือกระเป๋าวาย ฯลฯ ควรจะมีจำนวน 1 อัน ต่อนักเรียน 1 คน ซึ่งจะดี (วรศักดิ์ เพียรชอบ, บรรยายในวิชาการบริหารพลศึกษา) และในการจัดเครื่องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนวิชา

พลศึกษา โรงเรียนจะต้องจัดให้มีสถานที่ทำควมสะอาดร่างกาย สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายแยกหญิงและชาย สถานที่สำหรับต้มน้ำ สถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์อย่างเพียงพอ ดังที่วิลเลียม (William 1964: 423) ได้กล่าวว่า "ขอบข่ายของการบริหารหรือการจัดโปรแกรมพลศึกษาควรประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ โปรแกรม (Program) เครื่องอำนวยความสะดวก (Facilities) และตัวบุคลากร (Personnel)

3. สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดการพลศึกษาพิเศษ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 28.39 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.86 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่วางไว้แล้ว สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาในด้านนี้อยู่ในระดับ "ปานกลาง" เท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษาไม่เข้าใจในหลักและวิธีสอนที่ถูกต้อง ขาดความรับผิดชอบในการสอน การวัดและประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องนี้มันสอดคล้องกับการวิจัยของ ลูร์พล คัรพล ประพันธ์ (2525: 102) ซึ่งพบว่าครูพลศึกษาไม่มีความเข้าใจในหลักการและวิธีการสอน และไม่ได้รับการนิเทศการสอนจากผู้เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าพิจารณาถึงความสำคัญของ โครงการแต่ละโครงการในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนแล้ว โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนมีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นโครงการที่จะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการเล่นกีฬา มีทัศนคติที่ดี มีสมรรถภาพทางกายดี มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา มีคุณธรรมประจำตัว และอื่น ๆ (กรมวิชาการ 2520: 87) ตามระดับความล้ำมารถของร่างกายและจิตใจของนักเรียนแต่ละคน ฉะนั้นครูพลศึกษาจะต้องเตรียมแผนการสอน อุปกรณ์การสอน และใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

4. สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ย 29.66 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.39 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาในด้านนี้อยู่ในระดับ "ดี" เมื่อเทียบกับด้านบริหารและการดำเนินการ, ด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก, ด้านการจัดการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดการพลศึกษาพิเศษแล้ว ปรากฏว่า ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนอยู่ในระดับดีกว่า

ด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการแข่งขันกีฬา เป็นกิจกรรมที่ ทำท่ายและสนุกสนาน เป็นที่สนใจของครูและนักเรียนมากกว่าด้านอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งที่จริงแล้ว การแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนและการจัดการสอนพลศึกษา ในชั้นเรียน ควรจะจัดควบคู่กัน ไป เพราะการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนถือเป็นห้องปฏิบัติการของการสอนพลศึกษา ในชั้นเรียน และมีความมุ่งหมายที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้คือ

- 1) เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้ว ในชั่วโมงเรียน มาใช้เพื่อออกกำลัง และความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง
- 2) เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสทดสอบความสามารถของตนเอง กับเพื่อน ร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมโรงเรียน
- 3) เพื่อให้นักเรียนมีคุณสมบัติต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริงได้
- 4) เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีในการศึกษา และการออกกำลังกาย
- 5) เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (วรศักดิ์ เทียรชอบ 2523: 21)

5. สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ย 36.14 หรือคิดเป็นร้อยละ 88.15 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้วางไว้แล้วนั้น สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ในด้านนี้อยู่ในระดับ "ดี" เช่นเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก เหตุผลเดียวกันกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนก็ได้ ซึ่งที่จริงแล้วการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนควรจะจัดหลังจากที่มีการจัดการสอนพลศึกษา ในชั้นเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬาภายในดีแล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนควรมุ่งต่อไปดังนี้คือ

- 1) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการศึกษาให้สูงขึ้น ตาม ศักยภาพของตนเอง
- 2) ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในสภาพการแข่งขันที่แท้จริง

3) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กีฬา เพื่อการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ สังคม

4) ให้นักเรียนมีความสามัคคี และจงรักภักดีต่อโรงเรียน (วารสารดี เพียรย่อ 2523: 22)

6. สถานภาพของ โปร แกรมพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อนันทนาการ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ย 10.96 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.07 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่วางไว้แล้ว สถานภาพของ โปร แกรมพลศึกษาในด้านนี้อยู่ในระดับ "ปานกลาง" ซึ่งมีสถานภาพเช่นเดียวกับด้านบริหารและ ดำเนินการ ด้านสนาม อุปกรณ์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการสอน พลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูพลศึกษามองไม่เห็นถึงความสำคัญเป็นและความสำคัญของการจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อนันทนาการ ซึ่งที่จริงแล้วมีความสำคัญเหมือนกับโปแกรมอื่น ๆ จึงควรจัดให้มีขึ้นพร้อม ๆ กัน เพราะว่ โปแกรมนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนได้หาความรู้และทักษะไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ใน เวลาว่างตามลำพัง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 ใน หมวดที่ 6 ข้อ 51 ที่ว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ ประชาชนทั่วไปไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการ กีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 18)

เมื่อพิจารณาคำนวนโรงเรียนที่มีสถานภาพของ โปแกรมพลศึกษา อยู่ในระดับ ต่าง ๆ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก ตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคใต้ ไม่มีโรงเรียนใดที่มีสถานภาพของ โปแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับ "ดีมาก" เลยแม้แต่โรงเรียนเดียว มีอยู่ในระดับ "ดี" เพียงร้อยละ 35.71 นอกนั้นอยู่ในระดับ ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก คือ อยู่ในระดับ "ปานกลาง" ถึงร้อยละ 53.57 อยู่ในระดับ "พอใช้" ร้อยละ 8.93 และอยู่ในระดับ "ต่ำมาก" ร้อยละ 1.79 ซึ่งที่จริงแล้วทุกโรงเรียนควรจะมีสถานภาพของ โปแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับ "ดี" เป็นอย่างน้อย

การเปรียบเทียบสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ระหว่าง โรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา เหมือนกัน ซึ่งตามความเข้าใจของบุคคลโดยทั่วไป มักจะเข้าใจว่า โรงเรียนระดับจังหวัดจะต้องมีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาดีกว่า โรงเรียนระดับอำเภอ เพราะมีจำนวนนักเรียนมากกว่า จำนวนครูพลศึกษามากกว่า งบประมาณได้มากกว่า ย่อมจะทำให้สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษา ดีกว่าตามไปด้วย แต่ปรากฏว่าสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของ โรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภออยู่ในระดับเดียวกันนี้ แสดงว่า ทั้ง โรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอให้ความสนใจและสนับสนุนการคัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับเดียวกันนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารและครูพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคใต้ ควรปรับปรุงสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการบริหารและการดำเนินการ ด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก โดยคำนึงถึงอัตราส่วนที่ถูกต้อง และด้านการจัดการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนและการจัดพลศึกษาพิเศษ
2. โรงเรียนใดที่มีสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก ควรจะได้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ครูพลศึกษา คีฬานิเทศก์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรมีการประเมินสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาของแต่ละโรงเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาให้ดีขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรศึกษาสถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และ
อุดมศึกษาต่อไป